

endnu en gang dokumenteret, at det er ord, ord og atter ord, som ikke har indhold.

Kl. 09:47

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 09:48

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg fornemmer bare en vis bitterhed og misundelse, og det er jo en grim ting, og det ser man tydeligt på hr. Henrik Dam Kristensen. Det, jeg bare ikke fatter ved den her sag, er det, jeg også oplevede under andenbehandlingen, nemlig den frustration, som jeg her fra talerstolen kan mærke fra Socialdemokratiets side. Hvorfor i al verden kan man ikke bare stemme for det her forslag?

Under andenbehandlingen, som vistnok varede 5-6 timer, nærmede argumentationen sig uanede højder, og man hørte også noget fra hr. Ole Sohn, Socialistisk Folkeparti. Det, man hørte fra den her talerstol, var jo helt forrykt, og jeg synes, at hr. Henrik Dam Kristensen er ved at skrue sig op i det samme leje igen og igen. Hvorfor kan man ikke bare stemme for det her? Det havde da været ordentligt at gøre det. Det, at man har en daglig meldepligt, har jo altså overhovedet intet at gøre med frihedsberøvelse. Vi kommer nok tilbage til grundloven og Henning Koch på et senere tidspunkt, og der medvirker jeg meget gerne. Jeg synes bare, det er så underligt, at Socialdemokratiet ikke bare siger: O.k., vi vil gerne have en stram udlændingepolitik, det her er en stramning. Endnu en gang hopper Socialdemokratiet fra, Socialdemokratiet er gennemført utroværdigt, når det gælder udlændingepolitikken.

Kl. 09:49

Formanden:

Vi har jo her korte bemærkninger til hr. Henrik Dam Kristensen, og normalt stiller man ikke spørgsmål til sin egen ordfører, men jeg anerkender, at fru Karen Hækkerups navn blev nævnt, og derfor får fru Karen Hækkerup én kort bemærkning.

Kl. 09:49

Karen Hækkerup (S):

Ja, det er klart, at jeg bliver nødt til at gå på talerstolen, når fru Pia Kjærsgaard nævner mit navn og nævner, at jeg har sagt, at Socialdemokraterne støttede, at der skulle ske ændringer i forholdene for dem, der er på tålt ophold. Det er fuldstændig korrekt. Den søndag, den 9. november, var jeg ude at samle ind med min søn. Vi var ude at rasle for Folkekirkens Nødhjælp, og så

blev jeg ringet op af TV 2 News, som fortalte, at Dansk Folkeparti havde stoppet finanslovforhandlingerne, at man nu ikke længere ville lave finanslov, fordi man ville stramme forholdene for dem, som er på tålt ophold.

Jeg reagerede ved at sige, at det her jo var bluff. Det var endnu en gang et bluffnummer fra Dansk Folkepartis side, hvor man forsøgte at finde en eller anden symbolpolitisk handling, man kunne køre af for at lægge slør ud over de forringelser, man var med til at stemme igennem for de gamle, for de syge, for de udsatte, når man skulle til at vedtage en finanslov. Og jeg sagde derudover, at hvis der er behov for stramninger, for at man kan få styr på dem, som er til fare for statens sikkerhed, så bliver det naturligvis med Socialdemokraternes stemmer.

Det er jo sådan set en holdning, vi har stået ved hele vejen igennem. Hvis der er nogle mennesker, der er til fare for statens sikkerhed, og der er behov for ny lovgivning, så er vi meget gerne med, men hånden på hjertet: Løser det her lovforslag det problem? Nej, der kommer ingen domstolsprøvelse, som kan vise, om de er skyldige eller uskyldige, der kommer ikke styr på den tuneser, som vi alle sammen taler om, men som man siger lovforslaget ikke handler om. Han skal nu på juleferie i Århus. Hvad er det lige, Dansk Folkeparti har opnået ud over endnu en symbolsag, ud over endnu et slag i luften?

Kl. 09:50

Formanden:

Hvis fru Pia Kjærsgaard vil have en kort bemærkning, så får fru Pia Kjærsgaard det, i og med at det var den duel, der her udløstes. Så har alle fået mulighed for at ytre sig og svare, og så går vi tilbage til ordførerrækken. Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 09:51

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen Dansk Folkeparti har da opnået det, der er det maksimale i det her, nemlig at der er en daglig meldepligt, at politiet holder mere øje med den her tuneser, end det gjorde før, at han ikke bare kan opholde sig i Århus, sådan som han havde lov til, den dag vi lavede finanslov.

Der, hvor jeg står lidt af, er, når jeg hører den her meget, meget tynde argumentation fra Socialdemokratiet, for jeg kan ikke finde ud af, om Socialdemokratiet lader være med at stemme for det her lovforslag, fordi det er for stramt, eller fordi det er for slapt. Det synes jeg er et ejendommeligt paradoks. Jeg kan høre, hvad venstrefløjen, altså de sædvanlige venner, der sid-